

«ԻՆՏԵՐԱԿՏԻՎ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄ»
ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ

ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ
ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ
ԴԱՍԸՆԹԱՑ 2023

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

ԹԵՄԱ

Շարադրություն և փոխադրություն գրելու
մեթոդիկայի մշակումը

ԱՌԱՐԿԱ

Անգլերեն

ՀԵՂԻՆԱԿ

Սոֆա Պոլատովա

ՄԱՐԶ

Երևան

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

Գ. Մահարու անվան հ.176 հիմն. դպրոց

Բովանդակություն

Ներածություն	3
ԳԼՈՒԽ 1.....	5
Փոխադրություն.....	5
1.1 Տեսակները:.....	5
1.2 Անցկացումը:.....	8
ԳԼՈՒԽ 2.....	11
Շարադրություն.....	11
2.1. Տեսակները:.....	11
2.2. Անցկացումը:.....	15
Եզրակացություն.....	17
Օգտագործված գրականության ցանկ	19

Ներածություն

Այս հետազոտական աշխատանքի նպատակն է մեկնաբանել և հիմնավորել կրթության շրջանակներում հասարակության մեջ անկաշկանդ ու նպատակահարմար հաղորդակցվելու, սեփական մտքերը բանավոր և գրավոր շարադրելու, հասարակական կյանքի տարբեր ոլորտներում խոսքային գործունեություն իրականացնելու արդյունավետ ուսուցման դերը, ինչպես նաև բացահայտել ու զարգացնել աշակերտի ստեղծագործական ունակություններն ու երևակայական մտածողությունը: Այս արդյունքին հասնելու համար կարևոր է զարգացնել փոխադրություններ և շարադրություններ գրելու ունակությունը:

Այսօրվա դպրոցում էական շատ փոփոխություններ են կատարվել: Առաջին պլան են մղված խոսքը ձևակերպելու, մշակելու հմտությունները և կարողությունները: Փոխված են դպրոցում դասավանդման հայեցակարգը, ուսումնական ընդհանուր նպատակները, առարկաների բովանդակային ընդգրկումը, ծրագրերն ու ժամաքանակները: Փոխվել են նաև աշակերտների գիտելիքները ստուգելու ձևերը: Ուսուցիչները մեծ մասամբ կիրառում են թեստային և հարցարանային աշխատանքներ՝ հետին պլան մղելով փոխադրությունն ու շարադրությունը: Իսկ դա հանգեցրել է նրան, որ այսօր հանրակրթական դպրոցների շատ աշակերտներ դժվարանում են շարադրություններ գրել, իրենց մտքերը, դատողությունները, զգացածը, տեսածն ու լսածը գրագետ շարադրել կամ պատմել: Դա բացատրվում է նաև նրանով, որ վերջին շրջանում ավարտական և բուհերի ընդունելության քննությունները անցկացվում են թեստերով, որոնք ստեղծագործական աշխատանք չեն պահանջում, չեն նպաստում աշակերտների պատկերավոր, գեղեցիկ, արտահայտիչ խոսքի զարգացմանը: Աշակերտները գրում են ուղղագրական, կետադրական, ոճական սխալներով: Նրանք վարժվել են հեշտ ճանապարհով գնահատական ստանալուն և չեն ուզում մտածել: Ասվածից չպետք է եզրակացնել, որ ես դեմ եմ թեստային առաջադրանքներին կամ դրանք չեն կիրառում:

Ուսումնական տարվա ընթացքում կիրառում եմ գրավոր աշխատանքի տարբեր տեսակներ՝ արտագրությունից ու թելադրությունից մինչև փոխադրություններ ու շարադրություններ, համառոտ զեկուցումներ ու ռեֆերատներ՝ ամեն դասարանի համար մշակելով առանձին համակարգ: Սակայն սովորողների ստեղծագործական կարողությունների զարգացման բազմաթիվ միջոցներից առանձնացնում եմ ստեղծագործական գրավոր աշխատանքները՝ հիմնականում աչքի առաջ ունենալով փոխադրությունն ու շարադրությունը: Համոզված պնդում եմ՝ դրանք իրենց

ենթատեսակներով սովորողների ստեղծագործական ունակություններն ու բառապաշարը զարգացնելու, քերականական նյութը գործնական միջոցներով յուրացնելու լայն հնարավորություններ են տալիս, նպաստում գրավոր ու բանավոր խոսքի զարգացմանը, նրանց գեղագիտական ճաշակի բարձրացմանը: Դժվարությունը միայն այն է, որ այս գրավորներին հատկացվում է մեկ դասաժամ:

Ստորև կներկայացնեմ փոխադրության և շարադրության տեսակները և դրանց անցկացման մի քանի կանոններ ու օրենքներ:

ԳԼՈՒԽ 1.

Փոխադրություն.

1.1 Տեսակները:

Աշակերտի գրավոր և բանավոր խոսքի զարգացման լավագույն միջոցներից մեկը փոխադրությունն է: Փոխադրություն գրելիս աշակերտները վերարտադրում են գրական որևէ ստեղծագործության կամ հատվածի բովանդակությունը: Այս տեսակի գրավոր աշխատանքը նախահիմք է հանդիսանում վերլուծական-քննադատական շարադրությունների համար: Պետք է նշել, որ փոխադրություններ անցկացնելու լայն հնարավորություններ են մեզ տալիս փոխադրության նյութերի ժողովածուները, որոնցում մեծ ուշադրություն է դարձված նյութերի ծավալին՝ յուրաքանչյուր դասարանի բաժնում ընդգրկելով որոշակի բառաքանակով բնագրեր կամ հատվածներ: Միաժամանակ կարևորվել է ընտրված նյութերի դաստիարակչական նշանակությունը, դրանց հետաքրքրականությունը, տեղեկատվական բնույթը: Նյութերը տարատեսակ են ու բազմազան և նպաստում են բովանդակությունը պահանջվող ձևով վերարտադրելու, ինքնուրույն դատողություններով ու եզրահանգումներով շարադրանքը գուգորդելու կարողության զարգացմանը: Այստեղ մեծ է ուսուցչի դերը: Բնագրերն ընտրելիս (հատկապես ավագ դպրոցի) նա առաջին հերթին նկատի պետք է առնի այն հանգամանքը, որ դրանք առնչվեն տվյալ տարվա գրականության ծրագրով նախատեսված հեղինակների կենսագրության հետաքրքրաշարժ ու հուզումնալից փաստերին, նրանց մասին այլ մեծերի արտահայտած տպավորություններին ու գնահատմանը: Նման նյութերը, իմ կարծիքով, կնպաստեն սովորողների գեղագիտական, բարոյագիտական ճաշակի զարգացմանը, ինչպես նաև ազգային արժանապատվության գիտակցմանը համամարդկային տեսանկյունից:

Այսպիսով՝ փոխադրությունը ներկայացնում է

- 1) լեզվական գիտելիքների փոխանցումը և ձևավորումը,
- 2) յուրացված լեզվական գիտելիքների կիրառման և հաղորդակցման հմտությունների ու կարողունակությունների ձևավորումը:¹

¹ ՀԱՆՐԱԿՐԹԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՒՄ «ՕՏԱՐ ԼԵԶՈՒՆԵՐ» ԲՆԱԳԱԿԱՌԻ («ԱՆԳԼԵՐԵՆ», «ԳԵՐՄԱՆԵՐԵՆ», «ՖՐԱՆՍԵՐԵՆ» ԵՎ «ՌՈՒՄԵՐԵՆ» ԱՌԱՐԿԱՆԵՐԻ 2-12-ՐԴ ԴԱՍԱՐԱՆՆԵՐԻ) ԱՌԱՐԿԱՅԱԿԱՆ ՉԱՓՈՐՈՇԻՉԸ

(5. Օտար լեզուների դասավանդման նպատակին հասնելու ուղիները)

Փոխադրության բազմաթիվ տեսակներ կան ,բայց դրանցից ոչ բոլորն են կիրառվում:Նշենք դրանցից մի քանիսը.

1. Պատմողական բնույթի մանրամասն փոխադրություն

Այս տեսակը տրվում է բոլոր դասարաններում: Ուսուցիչն ընթերցում է բնագիրը, աշակերտների ակտիվ մասնակցությամբ մշակում այն, տեքստի բովանդակության մասին անցկացնում համառոտ գրույց և հանձնարարում գրել: Սա փոխադրության ամենատարածված և ամենաշատը կիրառվող տեսակն է :

2. Պատմողական բնույթի հակիրճ փոխադրություն

Տրվում է բոլոր դասարաններում, հիմնականում՝ ուսուցողական: Ընտրվում է համեմատաբար ծավալուն բնագիր, որում քիչ են երկրորդական նշանակության դեպքերն ու դեմքերը: Ուսուցիչը կարդում է նյութը, բացատրում անձանոթ բառերն ու բառակապակցությունները, անփոփոխ ձևով, առանց մանրամասների պատմել տալիս բնագրի բովանդակությունը և հանձնարարում գրել: Այս տեսակի փոխադրության նպատակն է աշակերտին վարժեցնել ամբողջի մեջ գլխավորը տեսնելու, իր միտքը սեղմ ու հակիրճ արտահայտելու այնպես, որ բնագրի սեղմումը չխաթարի նրա բովանդակությունը:Այս տեսակը գրելուն վարժված աշակերտը հեշտությամբ սովորում է պատմողական ծավալուն դասերը:

3. Ընտրովի փոխադրություն

Կարելի է օգտագործել աշակերտներին ծանոթ, հերոսների կյանքի ու գործունեության դրվագներով հարուստ բնագիր: Ընտրված բնագիրը ուսուցիչը ընթերցում է, բացատրում անձանոթ բառերն ու բառակապակցությունները և հանձնարարում գրել: Աշակերտներն ընտրում են բնագրի՝ իրենց համար առավել հետաքրքրական հատվածը, կազմում պլան և գրում:

4. Փոխադրություն քերականական հանձնարարականներով

Սույն փոխադրության նպատակն է աշակերտներին վարժեցնել ուսումնասիրած քերականական օրինաչափությունը սեփական խոսքում ճիշտ օգտագործելու, տրամաբանված և հետևողականորեն շարադրելու նյութը: Բնագիրն ընթերցելուց, անձանոթ բառերը բացատրելուց հետո ուսուցիչը հիշեցնում է անցած քերականական օրինաչափությունը: Այդ օրինաչափություններն առանձնացվում են բնագրում, և ուսուցիչը պահանջում է դրանք կիրառել գրավոր աշխատանքում: Խորհուրդ է տրվում ընտրել ոչ ծավալուն բնագրային հատված, որպեսզի հնարավորություն ընձեռվի մանրամասն

աշխատանք կազմակերպելու:Փոխադրության այս տեսակը հնարավորություն է տալիս ևս մեկ անգամ կրկնելու անցած քերականական նյութը և ապահովել դրա հիմնավոր յուրացումը:

5. Բանավոր փոխադրություն

Այսպիսի փոխադրության նպատակն է աշակերտին վարժեցնել իր կամ ուրիշի կարդացածը տրամաբանված և հետևողականորեն, կապակցված բանավոր վերարտադրելուն: Փոխադրության այս տեսակը մեծապես նպաստում է աշակերտների հիշողության, խոսելու, պատմելու կարողությունների զարգացմանը, հարստացնում նրանց բառապաշարը, խոսքը դարձնում ավելի տպավորիչ ու հուզական: Առանձնահատուկ ուշադրություն պետք է դարձնել բնագրի գեղեցիկ և ճիշտ արտահայտություններն ու բառերը տեղին և գիտակցված օգտագործելու կարողությունների մշակմանը:

6. Փոխադրություն-թարգմանություն

Փոխադրության այս տեսակը մեզանում, ցավոք, քիչ է օգտագործվում, այնինչ դա մեծապես նպաստում է աշակերտի բառապաշարի հարստացմանն ու խոսք կառուցելու հմտությունների զարգացմանը: Ուսուցիչը կարող է ռուսերեն բնագիրը, գրատախտակին գրում արտահայտությունները, բացատրում և աշակերտների ուշադրությունը հրավիրում դրանց ճիշտ օգտագործման վրա: Այնուհետև աշակերտների մասնակցությամբ կազմում է պլան, հայերեն պատմել տալիս բնագրի բովանդակությունը և հանձնարարում գրել: Աշակերտներին թույլատրվում է օգտվել բառարաններից:

7. Ստեղծագործական փոխադրություն

Փոխադրության այս տեսակը ենթադրում է անձանոթ պատմվածքի շարունակում և վերնագրում,նոր դրվագներով և հերոսներով հարստացում,սեփական վերաբերմունքի և գնահատականի գրավոր արտահայտում:Ուսուցիչը կարող է նաև ցուցադրել համեմատաբար մատչելի սյուժետային նկար և պահանջել գրել կամ պատմել նրա մասին:Փոխադրության այս տեսակը ես անցկացնում եմ միայն այն ժամանակ,երբ աշակերտներն արդեն վարժվել են պատմողական բնույթի փոխադրություն գրելուն և կարող են ինքնուրույն եզրահանգումներ կատարել կամ կանխատեսել ու հորինել պատմվածքի ավարտը:Այս տեսակը ապահովում է նաև փոխադրությունից շարադրություն սահուն անցումը:Նպատակահարմար է անցկացնել 7-12-րդ դասարաններում:

1.2 Անցկացումը:

Փոխադրությունները լինում են ընթացիկ (ուսուցողական) և թեմատիկ (ստուգողական):

Ինչպես ամեն մի ընթացիկ գրավոր աշխատանքի, այնպես էլ ընթացիկ փոխադրության արդյունավետությունը մեծապես կախված է ուսուցչի նախապատրաստական աշխատանքից:

Ուսուցիչը ընթացիկ փոխադրության նյութը դասարանում կարդում է երկու անգամ՝ պահպանելով ուղղախոսության բոլոր օրինաչափություններն ու կանոնները: Ապա բացատրում է անձանոթ և դժվար ուղղագրություն ունեցող բառերը: Այդ բառերը գրվում են գրատախտակին և հանձնարարվում, որ դրանք աշակերտներն օգտագործեն իրենց գրավոր աշխատանքում:

Բառերի բացատրությունից հետո սովորողների հետ համագործակցային մեթոդների կիրառմամբ մշակվում է բնագիրը, կազմվում պլան և գրվում գրատախտակին: Այնուհետև մեկ-երկու աշակերտ պատմում են նյութը, որից հետո բոլորը սկսում են գրել:

Պետք է նշել, որ ժողովածուի պլանները, որոնք կազմված են երկու եղանակով՝ հարցական և անվանական նախադասություններով, ավելի շատ ուղեցույցի դեր են կատարում, քանի որ դրանք կազմվում են աշակերտների ակտիվ մասնակցությամբ:

Խորհուրդ է տրվում, եթե նյութը առավել շատ նկարագրական է, պլան կազմել ընդարձակ ձևով, որպեսզի այն ընդգրկի ոչ միայն նյութի բովանդակությունը, այլև մանրամասնություններ: IX դասարանների բնագրերից ոչ բոլորն ունեն պլաններ: Նման բնագրերի պլաններից 1–2-ը սկզբում կազմում են սովորողներն ուսուցչի ուղղորդմամբ, ապա՝ համագործակցային եղանակով (խմբերով), իսկ հետագայում յուրաքանչյուր սովորող՝ ինքնուրույն:

IX դասարանում գրատախտակին գրելիք բառացանկերը ընդգծված չեն: Դրանց ընտրությունը թողնված է ուսուցչի հայեցողությանը՝ ելնելով դասարանի համակազմի գիտելիքների պաշարից ու կարողություններից:

Ուսուցողական փոխադրությունները կարելի է նաև անցկացնել այլ եղանակներով: Ասենք բովանդակության պարզ շարադրանք հանձնարարելու փոխարեն նույն նյութի վերաբերյալ հանձնարարել տարբեր առաջադրանքներ: Այս դեպքում կիրառվում

է խմբային աշխատանք:Ամեն խմբի առջև դրվում է մեկ որոշակի պահանջ,ասենք՝

- 1-ին խումբ.տեքստը բաժանել մասերի,դրանց համար պլան և հարցեր կազմել
- 2-րդ խումբ.բովանդակությունը վերարտադրել պարզ նախադասություններով
- 3-րդ խումբ. նոր հերոս ներմուծել և շարունակել պատմությունը
- 4-րդ խումբ.նոր ընթացք տալ դեպքերին
- 5-րդ խումբ.տեքստը հարստացնել երկխոսություններով
- 6-րդ խումբ.տեքստի բովանդակությունը վերարտադրել որպես նամակ
- 7-րդ խումբ.գրել կարծիք կարդացածի մասին

Նման խմբեր կազմելիս ուսուցիչը պետք է հաշվի առնի աշակերտների կարողությունները :Այս դեպքում կարևոր է նաև,որ փոխադրության նյութը լինի ոչ ծավալուն,բայց հարուստ դեպքերով,որպեսզի հնարավոր լինի նոր հերոս ներմուծել կամ դեպքերի նոր զարգացում մշակել:Երբ յուրաքանչյուր խումբ վերջացնում է իր աշխատանքը և ներկայացնում,կարելի է սկսել խմբագրական և սրբագրական աշխատանքները:Աշակերտները կարդում են միմյանց գրածները,կատարում լրացումներ կամ փոփոխություններ,հետո նոր միայն արտագրում տետրերում:Ուսուցողական փոխադրությունները կարելի է չգնահատել.նշել միայն թույլ տված վրիպումները,ուժեղ և թույլ կողմերը:Այսպես ուսուցիչը ապահովում է դրական սրամադրվածություն ցանկացած գրավոր աշխատանքի հանդեպ:

Ճիշտ է,փոխադրություն գրելու ընդունված մեթոդը դասարանում տեքստը, հատվածը կարդալը, քննարկելը, պլան կազմելը և շարադրելն է: Տարիներ շարունակ դպրոցում դասավանդելիս աշխատել եմ այդ սկզբունքով, բայց հանդիպել եմ դժվարությունների.լինում են բազմաթիվ աշակերտներ ,որոնք միայն լսելով դժվարանում են ընկալել տեքստը: Արդեն մի քանի տարի է՝ կիրառում եմ հետաքրքիր մեթոդ. փոխադրության տեքստը բազմացնում եմ՝ վերջում հավելելով անհասկանալի բառերի բացատրությունը, երբեմն տեքստը կրճատում եմ (հավելեմ՝ հաճախ հարկ է լինում փոխադրության դասագրքի նյութը նաև խմբագրել ու սրբագրել):Դրանք բաժանում եմ վերը նշված աշակերտներին ,ովքեր ,2 անգամ կարդալով, ինձ են վերադարձնում թղթերը:Դա տալիս է իր դրական արդյունքը.տեսողական հիշողություն ունեցող աշակերտները շատ լավ շարադրում են նյութը:

Փոխադրություններ հանձնարարում եմ նաև տանը: Հանձնարարում եմ , որ նրանք որոնեն, գտնեն ծրագրով ուսումնասիրվող որևէ հեղինակի արձակ կամ չափածո (էպիկական)՝ իրենց առանձնապես դուր եկած ստեղծագործություն և, համապատասխան ամբողջական հատված ընտրելով, ուշադիր կարդան, կազմեն պլան և փոխադրեն՝ սեփական

կարծիքն ու վերաբերմունքը դրսևորելով:Դա ևս տալիս է իր դրական արդյունքը՝ մղելով աշակերտին գրքեր կարդալու և գեղեցիկ ու արագ վերարտադրելու:

Բոլորովին այլ ձևով է անցկացվում թեմատիկ փոխադրությունը:

Քանի որ այդ դեպքում ստուգվում են աշակերտների՝ նյութը պլանավորելու, շարադրելու, արդեն սովորած քերականական օրինաչափությունները գրավոր խոսքի մեջ կիրառելու կարողությունները, ապա ուսուցիչը նյութը կարդում է երկու անգամ, աշակերտներին բացատրում անձանոթ բառերը, այնուհետև հանձնարարում գրել: Աշակերտներն իրենք են կազմում փոխադրության պլանը:

Հանձնարարելի է, որ ուսուցիչը հատուկ ուշադրություն դարձնի այն հանգամանքին, որ աշակերտները սուկ մեխանիկորեն չվերարտադրեն փոխադրության նյութը, այլ դրանում արտահայտեն սեփական կարծիքն ու վերաբերմունքը:Ինձ համար անփոփոխ պայման է շարադրանքը եզրակացությամբ ավարտելը, որպեսզի հղկվեն, մշակվեն աշակերտների գրավոր խոսքը, դատողական ունակությունները, և որպես արդյունք՝ փոխադրությունից շարադրություն գրելու անցումը հարթ ու հեշտ լինի: Մայրենիին ավելի լավ տիրապետող սաներս կարող են դասարանում լսած կամ կարդացած նյութի մասին ավելի ծավալուն եզրակացություն-շարադրանք գրել, ներկայացնել դասընկերների ուշադրությանը:

Գրավորների ստուգման ժամանակ ուսուցիչը, բացի ուղղագրական և կետադրական սխալներից, պարտադիր պիտի հաշվի առնի 3-րդ սյունակի պահանջները և վերջնական գնահատումը կատարի միջին թվաբանականով՝ թույլ տված սխալների քանակով: Գաղտնիք չէ, որ լինում են բացառիկ աշակերտներ, որոնք ցուցաբերում են ստեղծագործական առանձնահատուկ ձիրք, սակայն չունեն գրագիտության բարձր մակարդակ: Նման դեպքերում ընդհանուր գնահատականին, որպես խրախուսանքի միջոց, հավելում եմ 1-2 նիշ:

Այսպիսով,փոխադրության անցկացման բազմաթիվ ձևեր կիրառելով՝ ուսուցիչը աշակերտին պետք է մղի ինքնազարգացման և ինքնակատարելագործման ,և փոխադրություն գրելը աշակերտի համար պիտի դառնա ոչ թե տաժանակիր,այլ սիրված աշխատանք:

ԳԼՈՒԽ 2

Շարադրություն.

2.1. Տեսակները:

Ստեղծագործական շարադրությունները կարևոր դեր են խաղում աշակերտների գրավոր ու բանավոր խոսքի զարգացման, նրանց գեղագիտական ճաշակի բարձրացման, խոսքի մշակույթի կատարելագործման գործում:

Դպրոցականներին օգնելու և կողմնորոշելու, նրանց ստեղծագործական կարողությունները զարգացնելու համար թեև հրատարակվել են շարադրությունների մի քանի ժողովածուներ, բայց արմատապես և կտրուկ չեն փոխում վիճակը. աշակերտները շարունակում են դժվարանալ :

Ամենից առաջ նշենք, որ ստեղծագործական շարադրություններն ըստ բնույթի լինում են երեք տեսակ՝ *պատմողական, նկարագրական և դատողական:*

Ամենահեշտը և տարածվածը *պատմողական շարադրությունն* է, որի մեջ պատմվում է որևէ դեպքի, երևույթի մասին, որն ունենում է *հաղորդման սկիզբ, զարգացում և ավարտ:* Աշակերտը պետք է վարժվի անկաշկանդ գրելու իր հետ կատարվածի մասին, պարզ, մատչելի ու հստակ շարադրի իր տեսածն ու լսածը, զգացածն ու ապրածը : Այսպիսի շարադրություն գրելուն նախապատրաստվելու համար կարելի է լայնորոն օգտագործել ինչպես դասագրքերի, այնպես էլ արտադասարանական ընթերցանության նյութերի հնարավորությունները : Սովորողները նախ պետք է պատմեն, ապա նոր միայն փորձեն շարադրել՝ իրենց հեր կապված հերաքրքրական դեպքի մասին:

Նկարագրական շարադրությունն ունի այլ կառուցվածք. սկզբում հաղորդվում են նկարագրվող երևույթից կամ առարկայից ստացած տպավորությունները, ապա ցույց են տրվում դրանց ամենաբնորոշ ու էական հատկանիշները, իսկ վերջում տրվում է գնահատականը կամ եզրակացությունը: Նկարագրական շարադրություն գրելու համար աշակերտները պետք է ուշադիր ու մանրամասն դիտեն իրենց շրջապատը, առարկաներն ու երևույթները, նկատեն բնության փոփոխությունները: Այդ ամենը գեղեցիկ ու արտահայտիչ վերարտադրելու, նկարագրելու համար սովորողները պետք է օգտագործեն համապատասխան մակդիրներ, զանազան համեմատություններ ու փոխաբերություններ:

Նկարագրական-պատմողական շարադրության մի տեսակ է *նկարի շուրջ տրվող աշխատանքը*, որը մեծապես նպաստում է նկար կարդալու, արժևորելու նկարի մեջ

պատկերված երևույթները: Հետաքրքրական է նաև *դիտած կինոնկարի վերաբերյալ շարադրություն գրելը*, որը մեր դպրոցներում, ցավոք, լայն տարածում չի գտել:

Դատողական շարադրությունը կառուցվածքով տարբերվում է առաջիններից: Բաղկացած պետք է լինի հետևյալ մասերից՝ ընդհանուր վիճակը բացահայտող մաս՝ դրույթ, ապացույցներ պարունակող մաս և եզրակացություններ: Դատողական շարադրություն գրելը համեմատաբար դժվար է և տրվում է բարձր դասարաններում (օրինակ՝ հայրենասիրության, հերոսության, իսկական մարդ կոչվելու, ամենակարող լինելու, հացի պաշտամունքի և այլնի մասին): Այսպիսի շարադրություն գրողը պետք է փաստերով ապացուցի իր առաջ քաշած դրույթի ճշմարտացիությունը: Դատողական շարադրություն գրողը պետք է մտքում ունենա շարադրանքի պլանը, հստակ պատկերացնի նրա *սկիզբը, ընթացքը և ավարտը*, որոնք շարադրանքի կարևոր փուլերն են: Դատողական շարադրություններ կարելի է գրել սովորողների ձգտումների, երազանքների, մասնագիտության ընտրության, ինչպես նաև հայրենասիրության, հերոսության, աշխատասիրության, բարեկամության շուրջ:

Նախքան շարադրությունը ուսուցիչը պետք է նմանօրինակ շարադրություններ կարդա, ցույց տա նրբություններն ու պահանջները: Այդ բանին մեծապես կարող են օգնել նաև տրված սկիզբով կամ վերջով գրվող շարադրությունները: Օրինակ՝ ուսուցիչը կարող է տալ շարադրության *սկիզբը* և պահանջել, որ աշակերտներից յուրաքանչյուրը յուրովի շարունակի այդ միտքը: Այս աշխատանքը նման է ստեղծագործական փոխադրությանը:

Մինչև շարադրություն գրել հանձնարարելը ուսուցիչը պետք է հանգամանորեն բացատրի, պարզաբանի դրա հետ կապված բոլոր մանրամասնությունները և նրբությունները, նշի այն նյութերը, աղբյուրները, որոնց օգտագործմամբ հեշտ կլինի գրել

շարադրություն, տա շարադրության մոտավոր ուրվագիծը, պլանը կամ հանգուցային հարցերը: Ցանկալի կլինի, որ ուսուցիչը սկզբնական շրջանում շարադրություններ հանձնարարելիս նմանատիպ շարադրություն կարդա կամ հիշեցնի, ծանոթացնի համապատասխան գրական ընթերցանության նյութերին:

Շարադրության մի տեսակն էլ ստեղծվում է տրված բառերով ու բառակապակցություններով: Ուսուցիչը նախօրոք թելադրում է տվյալ շարադրության նյութին առնչվող 12-15 բառ ու բառակապակցություն և պահանջում գրել շարադրություն:

Կիրառելի է նաև նամակի ձևով գրվող շարադրությունը, ինչը հնարավորություն է տալիս աշակերտին ամփոփ ներկայացնելու, վերլուծելու գրողի ստեղծագործությունը, արտահայտելու սեփական հույզերն ու զգացմունքները, ձևավորում է սովորողների՝ տրամաբանական, ստեղծագործական և քննական մտածողության պարզ հմտությունները և կարողությունները:²

5-6-րդ դասարաններում կարելի է հանձնարարել շարադրություններ գրել մայրիկի, տատիկի, առաջին ուսուցչուհու, տարվա եղանակների մասին, իսկ ավագ դպրոցի աշակերտներին՝ իրենց երազանքների, ապագայի, ընկերասիրության, հայրենասիրության վերաբերյալ իրենց պատկերացումների մասին:

Ստեղծագործական շարադրություն գրելու համար անհրաժեշտ է մտքում ընդհանուր գծերով ձևավորել ասելիքը՝ ուրվագծելով սկիզբը, հիմնամասը և ավարտը: Կարելի է նաև նշումներով համակարգել մտածածը: Այնուհետև դանդաղ, մտածելով ու պատկերացնելով շարադրվում է ասելիքը: Շարադրելուց որոշ ժամանակ անց պետք է ընթերցել գրվածը՝ արդեն խմբագրական մոտեցմամբ: Անհրաժեշտ է ուշադիր լինել, որ շարադրանքում չլինեն բառային անհարկի կրկնություններ կամ պարզապես ավելորդ բառեր, անհաջող ձևակերպումներ, ոչ ճիշտ բնորոշումներ: Հատուկ ուշադրություն պետք է դարձնել ժամանակային, պատճառահետևանքային կապերին, տրամաբանական համաչափ ընթացքին, որպեսզի շարադրանքում չլինեն անհամապատասխանություններ: Անհրաժեշտ է ուշադրություն դարձնել նաև քերականական ժամանակների համապատասխանությանը, շարահյուսական կապակցման միջոցներին ու եղանակներին, ուղղագրությանն ու կետադրությանը: Չափից դուրս երկար նախադասությունները պետք է կրճատել կամ վերջակետերով բաժանել իմաստային ինքնուրույնություն ունեցող հատվածների: Կարելի է որոնել ու գտնել թեմային համահունչ ստեղծագործություններ կամ թևավոր խոսքեր և մեջբերումներ կատարել, սակայն դա լավ շարադրություն գրելու պարտադիր պայման չէ: Հատկապես հարկ չկա մի քանի ծավալուն մեջբերումներ կատարելու տարբեր բանաստեղծություններից, որոնք անընդհատ ընդմիջում են շարադրանքը և ընդգծում շարադրություն գրողի ասելիքի աղքատությունը: Կարելի է ընտրել մեկ դիպուկ բնաբան, որը

² ՀԱՆՐԱԿՐԹԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՒՄ «ՕՏԱՐ ԼԵԶՈՒՆԵՐ» ԲՆԱԳԱՎԱՌԻ («ԱՆԳԼԵՐԵՆ», «ԳԵՐՄԱՆԵՐԵՆ», «ՖՐԱՆՍԵՐԵՆ» ԵՎ «ՌՈՒՍԵՐԵՆ» ԱՌԱՐԿԱՆԵՐԻ 2-12-ԸՆԴԱՍԱՐԱՆՆԵՐԻ) ԱՌԱՐԿԱՅԱԿԱՆ ՉԱՓՈՐՈՇԻՉԸ (ԲԱԺԻՆ 1. ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ՆՊԱՏԱԿՆ՝ ԸՍՏ ԿՐԹԱԿԱՆ ԱՍՏԻՃԱՆՆԵՐԻ)

կարող է լինել առած կամ ասացվածք, թևավոր խոսք, բանաստեղծության կամ արձակ ստեղծագործության տող: Եթե ժամանակ կա, շարադրություն գրողը պետք է իր գրածն ընթերցի գրելուց մի քանի օր հետո: Այդ դեպքում սեփական սխալները շուտ են նկատվում, միանգամից աչքի են զարնում այնպիսի թերություններ, որոնք շարադրելուց անմիջապես հետո կարդալիս զգալի չէին: Երբ ճիշտ և տեղին գործածվի բարեկիրթ խոսքը՝ բնորոշ բառերով և արտահայտություններով, շրջապատում կհասկանան, որ գործ ունեն կիրթ և դաստիարակված մարդու հետ:³

Շարադրության առանձին տեսակ է վերլուծական շարադրությունը: Վերլուծական շարադրությունները գրվում են որևէ գրողի ստեղծագործության կամ ստեղծագործությունների վերաբերյալ: Կարող են լինել նաև համեմատական բնույթի շարադրություններ, որոնցում զուգադրվում ու վերլուծվում են տարբեր գրողների այնպիսի ստեղծագործություններ, որոնք գաղափարական ընդհանրություններ ունեն: Ավելի հաճախ շարադրությունները նվիրված են լինում ոչ թե ամբողջ ստեղծագործության վերլուծությանը, այլ որևէ կոնկրետ հարցի քննությանը: Վերլուծական շարադրության նյութն առաջին հերթին գրական այն երկն է, որի վերաբերյալ պետք է գրվի շարադրությունը, սակայն անհրաժեշտ է նաև այլ նյութերի իմացություն: Շարադրություն գրողը պետք է ծանոթ լինի նաև տվյալ հեղինակի ուրիշ գործերի, պատկերացում ունենա այն ժամանակաշրջանի մասին, որի ընթացքում ապրել և ստեղծագործել է հեղինակը, իմանա գրական այն ուղղության առանձնահատկությունները, որի ներկայացուցիչն է հեղինակը (ռոմանտիզմ, ռեալիզմ և այլն):

Վերլուծական շարադրությունը գրվում է որոշակի սկզբունքներով, որոնց պահպանումը նպաստում է շարադրանքի իմաստային ամբողջականությանը: Շարադրություն գրողը պետք է կազմի շարադրանքի պլան: Պլանում ներկայացված հարցադրումների պատասխաններով էլ ընդհանուր առմամբ ձևավորվում է ամբողջ տեքստը:

ա) Նախ անհրաժեշտ է ներկայացնել որոշ տեղեկություններ այն մասին, թե որ ժամանակաշրջանում է ապրել ու ստեղծագործել վերլուծվող ստեղծագործության հեղինակը, գրական որ ուղղության հետևորդ է եղել:

բ) Նշել տվյալ հեղինակի առավել հայտնի ստեղծագործություններից մի քանիսը. ցանկալի է, որ դա կատարվի թեմատիկ բաժանումով, այսինքն՝ խմբավորված նշվեն

³ Գյուրջինյան Դ., Բարեկիրթ հայերենի բառարան, Երևան

հայրենասիրական, խոհափիլիսոփայական, սիրային և մյուս թեմաներով գրված գործերը: Գ) Այնուհետև անդրադառնալ վերլուծվող երկի ստեղծման ժամանակաշրջանին: Եթե ստեղծման ժամանակը էական դեր է ունեցել, ապա պետք է նշել նաև, թե այն ինչ ազդեցություն է թողել գրական տվյալ երկի վրա:

դ) Սրանից հետո խոսվում է այն մասին, թե ինչ բովանդակություն ունի վերլուծվող երկը, և շատ համառոտ ներկայացվում է սյուժեն:

ե) Սրա հիման վրա էլ վերլուծաբար ներկայացվում են ստեղծագործության գլխավոր գաղափարը, հեղինակի առաջ քաշած խնդիրները, դրանց տրվող լուծումները:

զ) Այս վերլուծությունից հետո ներկայացվում են տվյալ ստեղծագործության մեջ գործածված գեղարվեստական միջոցները (կերպարներ և գործողություններ, պատկերավորման միջոցներ և այլն):

է) Վերջում շարադրության հեղինակն ամփոփում է ասելիքը, գնահատում վերլուծվող երկը, կատարում եզրահանգումներ:

Շարադրությունը չպետք է սկսել կաղապարված ներածականներով, որոնք տարածված ու ծամծամված են: Պետք է խուսափել ճոռոմ ու վերամբարձ բնորոշումներից, չափից շատ մակդիրների գործածումից, անհարկի ու կեղծ հուզականությունից: Պետք է խուսափել նաև ավելորդ բառեր գործածելուց: Անհրաժեշտ է վերլուծել, այլ ոչ թե վերապատմել ստեղծագործությունը: Մանավանդ չպետք է կատարել շատ և ծավալուն մեջբերումներ: Չափից շատ մեջբերումները սեփական ասելիքի բացակայության ապացույցն են: Նախադասությունները, հատկապես բարդ նախադասությունները պետք է կազմել հետևողականորեն և սկսած միտքը հասցնել ավարտին:

Անհրաժեշտ է գործածել այնպիսի բառեր, որոնց իմաստները գիտեք. այլապես գրվածքը կարող է անիմաստ, նույնիսկ ծիծաղելի ստացվել: Կարևոր և պարտադիր է ուղղագրական և կետադրական կանոնների իմացությունը: Թեկուզ գեղեցիկ շարադրված, բայց ուղղագրական և կետադրական սխալներով լի շարադրանքը լավ տպավորություն չի թողնի:

2.2. Անցկացումը:

Շարադրությունները, ինչպես փոխադրությունները, ևս լինում են ուսուցողական/ընթացիկ/ և ստուգողական /թեմատիկ/:

Շարադրությունը պիտի գրվի դասարանում՝ ուսուցչի և աշակերտների համատեղ և մանրակրկիտ աշխատանքից հետո: Մտքերը գրավոր շարադրելը դժվար գործ է, և սրան աշակերտին պիտի վարժեցնել: Միայն վերնագիր տալու և տանը գրելու հանձնարարությունը դրան չվարժված աշակերտին ստիպում է դիմել մեծահասակների օգնությանը, որն ավարտվում է նրանով, որ մեկ ուրիշն է գրում նրա փոխարեն:

Ուսուցողական շարադրությունը կարելի է գրել ըստ պլանի, ըստ տրված պարզ նախադասությունների ու բառերի, գրական երկից սովորած պատկերավոր արտահայտությունների: 5-6-րդ դասարաններում ստուգողական բնույթի շարադրանքներ տալը նպատակահարմար չէ:

Եթե ուսուցիչը դասարանը նոր է ընդունել, և աշակերտները դեռ վարժված չեն իրենց մտքերը շարադրելուն, ապա աշակերտներին պետք է նախապատրաստել: Դրա լավագույն ձևը նախորդ դասաժամերին տրվող 3-5 բույե տևողությամբ շարադրանքներն են, որոնք միավորային գնահատման չեն ենթարկվում:

Դժվարությամբ ընկալող սովորողին կարելի է առաջարկել, որ նախ մտովի պատկերացնի թեման այնպես, կարծես կինոնկար է դիտում, հետո նոր մտքում պատկերածը շարադրի բառերով: Կարելի է նաև թուղթ և գունավոր մատիտներ տալ և առաջարկել նկարել գլխում ծնված պատկերները, ապա նկարածը պատմել բառերով:

Ամենից դժվարը շարադրանքի սկիզբը գտնելն է: Օգնելու նպատակով կարելի է մի քանի աշակերտի կարդալ տալ իրենց գրածի սկիզբը, կամ էլ այդ աշակերտի հետ մի քիչ զրուցել, մինչև որ նա գտնի իր շարադրանքի առաջին նախադասությունը:

Կարևոր է, որ հանձնարարվելիք շարադրության նյութը լինի սրտամոտ ու հարազատ, համապատասխան տվյալ տարիքին: Պետք է տրվեն այնպիսի ստեղծագործական շարադրություններ, որ աշակերտը կարողանա հիմնավորված եզրահանգումներ անել, պատկերավոր ու գեղեցիկ նկարագրել իրենց տեսածն ու զգացածը: Շարադրությունը պետք է ամբողջական լինի, նկարագրվող երևույթների մեջ փոխադարձ և ներքին տրամաբանական կապ պիտի լինի: Շատ կարևոր է ստեղծագործական շարադրությունների ստուգումն ու վերլուծությունը դասարանում: Ուսուցիչը պետք է ոչ միայն ուղղագրական ու կետադրական սխալները ցույց տա, այլև ոճական ու մտքի սխալները: Ուսուցիչը պետք է նշի յուրաքանչյուր շարադրության ուժեղ և թույլ կողմերը, դասարանում կարդա լավագույն շարադրությունները:

Եզրակացություն

Այսպիսով, շարադրություն և փոխադրություն գրելը աշակերտի համար կդառնա հետաքրքիր և ցանկալի, եթե նա հասկանա, որ դրանք այնքան էլ բարդ աշխատանք չեն, և ինքը կարող է ուսումնասիրել, միավորել, տարանջատել, դասակարգել: Իսկ դա մեծապես կախված է ուսուցչի վարպետությունից, նրա՝ անընդհատ ստեղծագործելու և շարադրություն և փոխադրություն անցկացնելու նոր մեթոդներ գտնելու ձիրքից :Ճիշտ է, շարադրություն գրողը ինքը պետք է օժտված լինի ստեղծագործական կարողություններով, բայց ուսուցչի աշխատանքը ևս տալիս է ցանկալի արդյունք: Նպատակին հասնելու համար ուսուցիչը աշակերտի մեջ պիտի սերմանի հետևյալ գաղափարները.

1. Իսկական ոգեշնչումը ձեռք է բերվում գրելու միջոցով:

Գրի՛ր: Գրելու հենց միայն ֆիզիկական գործընթացն արդեն ազատություն կտա երևակայությանդ: Այս առումով գրելը պարելու նման է, երբ նրբագեղությունն առաջ է գալիս շարժումների հետ:

Գոնե սկզբնական շրջանում գրելը հեշտ է: Բառը բառի հետևից հոսում է... Ոգեշնչումը սովորաբար գալիս է նախադասության կեսից: Մուսադ կերգի, բայց միայն որպես հոսող թանաքի ուղեկից:

2. Միրածո գրողի գիրքը բաց վիճակում թող միշտ կողքիդ լինի ստեղծագործելիս՝ ոգեշնչման նպատակով: Մի վախեցիր այս գործում ինքդ քեզ կորցնելուց: Անկախ նրանից, թե մեկ ուրիշի արվեստը որքանով ազդեցիկ կլինի, քո անհատականությունը չի տուժի: Քո ձայնը կխառնվի այլոց ձայնին ու հետագայում ավելի հստակ կդառնա նրանց միջոցով: Բայց դու միշտ էլ կմնաս դու:

3. Միրածո գրականության հավաքածուն կազմի՛ր:

Մի նոթատետր վերցրու, և մեջը քեզ դուր եկած գրքերից հետաքրքիր գրված հատվածներ, հաջող մտքեր գրիր: Դրանք կոգեշնչեն քեզ գրելու:

4. Մնվի՛ր բառերով:

Մի լավ բացատրական բառարան ճարիր՝ հնարավորինս մեծ: Ապա հարմար գրքակալ պատրաստիր կամ գնիր, որն ամբողջ ժամանակ բառարանը բաց վիճակում կպահի: Այս գանձը դիր գրասեղանիդ վրա և հաճախ կարդա:

5. Տիրապետի՛ր փոխաբերությանը: Բայց մի՛ չարաշահիր այն:

Նորություն չէ, որ փոխաբերությունը ոճական կարևորագույն հնարներից է, որ զարդարում ու հարստացնում է լեզուն, համ ու հոտ տալիս խոսքին: Բայց այն կիրառելն էլ համապատասխան հմտություն է պահանջում: Խուսափի՛ր սարքովի քնարական զարդարանքներից ու էժանագին, մակերեսային փոխաբերություններից:

6.Խուսափի՛ր շարլոն դարձվածքներից ու ձեռված արտահայտություններից:

Նման արտահայտություններն արդեն այնքան են «մաշվել», որ գրեթե կորցրել են իրենց ուժը: Եթե ընթերցողը կարողանա կանխատեսել, թե ինչպես է ավարտվելու գրածդ արտահայտությունը, ուրեմն համարիր, որ կորած ես:

Պետք է հիշել, որ բոլոր գործերում հմտանում են շատ աշխատելով, ուստի շարադրություն և փոխադրություն գրելու մեջ էլ հմտանում են դրանք գրելով, այսինքն՝ ստեղծագործական ձիրքը զարգացնելով, շատ ընթերցել՝ ընդհանրացնելով, համեմատելով, վերլուծելով:

Օգտագործված գրականության ցանկ

1. Գյուրջինյան Դ., Բարեկիրթ հայերենի բառարան, Երևան, Էդիթ Պրինտ, 2021
2. Եզեկյան Լ., Ռ. Սաքապետոյան <<Հայոց լեզու -12>> Երևան -2011
3. Ուսուցիչների եռօրյա վերապատրաստման ուղեցույց, Երևան, 2007
4. Փոխադրության նյութերի ժողովածու IV-X դասարանների համար
5. Օհանյան Գ., <<Ստեղծագործական շարադրությունների ժողովածու>> Երևան, 2005
6. <https://www.arlis.am/DocumentView.aspx?DocID=180001>